



# STUKKEN

Toneelstuk voor en door volwassenen,  
eigenlijk meer een stuk in een stuk,  
in de stuk van een documentaire

door

**TON HENDRIKS**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STUKKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TON HENDRIKS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

#### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

#### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten  
van u te claimen, of te innen.**

## **PERSONEN:**

Jeanny - de regisseur

Jeanny j. - jong

Ien - actrice

Ien j. - jong

Simon - souffleur

Rieky - actrice

Karin - actrice

Miriam - actrice

Bep - actrice

Michel - jonge acteur

Willy - acteur

Jose - Visagiste, costumière, gezellige meid

Tonny - Visagiste, costumière, gezellige meid

Marcel - Inspectant, kan ook een vrouw zijn

Jos - Toneelmeester, het is zijn theatertje, mag een vrouw zijn

Moeder Jeanny - Actrice

Vader Jeanny - Brombeer

Bert - Productieleider, kan ook een vrouw zijn

Twee meisjes

De eerste en de laatste scène zijn bij de eerste opvoering van deze voorstelling op band gezet als aanwijzing voor het publiek.

## Scène 1

*(Het toneel is leeg, van twee kanten komen Jeanny j en Jeanny op. Ze kijken elkaar een kort moment aan)*

Jeanny j: Wat kan een mens verwachten?

Jeanny: Wat kan een mens verwachten...

Jeanny j: Je weet wat er fout kan gaan, je hebt het meegemaakt.

Jeanny: Ja... ga jij het anders doen?

Jeanny j: Wij zijn dezelfde, jij bent Jeanny

Jeanny: En jij bent Jeanny.

Jeanny j: Toen je nog jong was.

Jeanny: Ik dacht altijd dat het toneel mij onder de mensen zou brengen...

Jeanny j: Was dat niet zo?

Jeanny: Nee... het haalde me verder van de mensen af...

Jeanny j: Als je het opnieuw zou mogen doen?

Jeanny: Dan zou ik het helemaal anders aanpakken.

Jeanny j: Helemaal anders?

Jeanny: Natuurlijk.

Jeanny j: Je zult met dezelfde mensen moeten werken.

Jeanny: Prima, ik zou gewoon anders met ze omgaan.

Jeanny j: Kun je dat?

Jeanny: Waarom niet?

Jeanny j: ...Nou, vooruit dan.

Jeanny: ...?

Jeanny j: Je krijgt de kans het opnieuw te proberen...

Jeanny: Hoe bedoel je?

Jeanny j: Je mag alles nog een keer beleven...

Jeanny: Een keer was wat mij betreft genoeg.

Jeanny j: Je krijgt de unieke kans het nog een keer opnieuw te proberen.

Alles, je begint weer opnieuw, verknaal het niet. *(Jeanny j af)*

Jeanny: ... Wanneer? ....Jeanny? Jeanny... *(Jeanny af.)*

## Scène 2

*Muziek klinkt zacht op de achtergrond. Twee kleine meisjes komen op en dansen over het toneel. Ze lijken helemaal in het dansen op te gaan. Simon bekijkt alles.*

Simon: Jullie doen het goed... jullie doen het verdomd goed!

*(de meisjes dansen nog even door, dan geeft Simon een teken dat de band af moet. Abrupt stopt de muziek)*

Het is tijd... jullie worden ouder, ga maar. *(het ene meisje geeft hem een zoen en gaat af)* Ze worden ouder, zo gaat dat nu eenmaal, niets nieuws, niets vreemds, ik heb in mijn leven heel veel dingen kunnen stoppen... behalve de tijd. Een mens zou de tijd even vast moeten kunnen houden... een minuut oprekken tot de eeuwigheid om het geluk eens werkelijk te kunnen ondergaan zonder angst voor de toekomst...

Jeanny: *(off stage)* Simon...

Simon: Dat bedoel ik, daar gaat weer een stukje tijd... ach ja, theater is geen film of video.

Jeanny: Simon, waar zijn die meiden heb jij ze gezien?

Simon: ..?

Jeanny: Als ze komen kun je zeggen dat we over tien minuten met de repetitie beginnen... Er komt trouwens nieuw materiaal binnen, een jongen van een jaar of dertig hopelijk iets beters dan de vorige keer, vang jij hem even op, wil je? *(af)*

Simon: De regisseur, Jeanny, op zich geen slecht mens, tijd... Ik ken haar al te lang om haar nog te kunnen haten. Als je de mensen lang kent begrijp je alles... de wortels, de stam, de bladeren en zelfs de bloesem... vaak niet veel soeps die bloesem... maar ik begrijp het wel, o ja, ik begrijp alles. Ik vind het niet allemaal goed, dat niet. Begrijpen is een deugd die er toe leidt dat de tolerantie naar de ander je eigen vrijheid overwoekert... Dus als je te veel begrijpt en het er verder bij laat zitten dan gaat dat ten koste van jezelf, moet je alles goed vinden, dus moet je er voor zorgen dat je er vervolgens ook nog een mening op na houdt.

Marcel: Ik moet gewoon een verhoging hebben...

Jos: Je moet duidelijker zijn; wat voor verhoging...

Marcel: Een prak van één bij twee, en zestig hoog, die hebben jullie toch?

Jos: Ze zijn allemaal één bij twee en we hebben ze van twintig, veertig en zestig.

Marcel: Ze moeten wel mooi dicht zijn aan de zijkant.

Jos: Nou, je hebt nogal wat noten op je zang, ik weet niet of dat allemaal kan... daarbij: is het nodig?

Marcel: Luister eens Jos, het is onze voorstelling.

Jos: En het is mijn toneel, alleen ik bepaal wat daar gebeurt en niemand anders.

Marcel: Zeur toch niet, man, ik heb die dingen gezien en ik weet heus wel wat hier kan en niet kan.

Jos: En ik bepaal 'of! Loop maar even mee... (*beiden af*)

Simon: Toneelmeester, knecht... inspeciënt... leuk vak, als er een zaal vol publiek zit te kijken naar werkende acteurs zitten ze rustig een pilsje te drinken.

Bep: (*op*) Wanneer beginnen we, Simon?

Simon: Tien minuten zei Jeanny...

Bep: (*Miriam en Karin op*) Tien minuten!

Miriam: ... Wat zei hij eigenlijk?

Karin: Dus je weet niet wat hij tegen me gezegd heeft?

Miriam: Nee

Karin: Hij zei dat hij het niet gezegd had!

Miriam: Nee?

Karin: Hij heeft het me zelf gezegd!

Miriam: Maar wie heeft je gezegd dat hij het gezegd had?

Karin: Zijn vriend. Die met zijn gele tanden.

Miriam: De Groninger? Een knappe kerel.

Karin: Toen heb ik hem gezegd, zelfs als het waar is dat je 't niet gezegd hebt, beken dan dat je op het punt stond om het te zeggen!

Miriam: Die zat!

Karin: O zo! Daar had hij niet van terug. Hij begreep dat ik wist dat hij het gezegd had.

Miriam: Hij kwaad zeker?

Karin: Weet ik veel, hij moest weg zei hij... (*ze beginnen te lachen*)

Bep: Hebben jullie mijn tekst ergens gezien?

Miriam: Je hebt toch al genoeg tekst... (*ze lachen weer*)

Jeanny: Ah mooi, jullie zijn er al, er komt een nieuwe acteur bij de groep.

Miriam: Hoe oud?

Jeanny: Weet ik veel, dat doet er ook niet toe. Wat een vraag trouwens.

Bep: Heb jij mijn tekst soms gezien?

Jeanny: Luister eens even, Bep, ik regisseer en daar heb ik het al druk genoeg mee, als je niet eens op je eigen tekst kunt letten had je een ander vak moeten kiezen, onproffesioneel gedrag!

Bep: D'r lopen hier zo veel mensen rond...

Jeanny: Wat wil je daarmee zeggen? Jij hoort gewoon je tekst te kennen en daarmee uit. Je staat in dienst van de produktie... Halen jullie even

de spullen die je nodig hebt... *(roept naar boven)* Marcel! *(stem van Marcel, van boven)* Ja, Jeanny?

Jeanny: Het achterdoek van scène één graag! We hebben geen tijd om het hele decor te bouwen. De bank, de stoelen en het tafeltje wou ik natuurlijk wel hebben. Jos! Waar is Jos?

Jos: *(komt haastig op)* Mevrouw Jeanny?

Jeanny: Repetitie, over drie weken première, denk erom! *(Jos verdwijnt snel. Jeanny gaat de andere kant uit en zegt in het voorbijgaan tot de souffleur, die komt aansloffen, met zijn eeuwig vouwstoeltje onder de arm)* Blijf er bij, Simon! Het is nu niet het moment om te gaan zitten maffen. Die meiden kennen niet eens hun tekst. Ik begrijp niet wat ik met ze moet! *(zij verdwijnt. Simon mummelt dromerig voor zich heen, en gaat in een hoekje op zijn vouwstoel zitten)*

Simon: De vrouwen toen, dat was heel wat anders! Borsten, billen en een temperament!... *(Marcel zingt onder het werk)*

Over drie weken première...

Marcel: Hé! Simon! Kijk je nog altijd naar de meiden? Die tijd is voorbij voor je!!

Simon: Weet ie veel! De tijd bestaat niet. Het water stroomt: je staat aan de kant; je kijkt - stroomopwaarts, stroomafwaarts: het is altijd hetzelfde water... *(met een twinkeling in zijn oog)* Zes! Zes heb ik er gehad. Ze hebben me trouwens allemaal belazerd. Behalve één; maar dat was een lelijke. Het gekke is, dat ik altijd dacht, dat ik ze belazerde... *(korte stilte. Hij beweegt zijn lippen en bromt wat, maar we begrijpen niet wat hij zegt. Dan gaat hij verder)* Dat doet me denken aan Van Dalen! Van Dalen was een collega op kantoor, destijds. Hij werd ook belazerd, - door zijn chefs. Hoe meer hij ploeterde, hoe meer ze hem pestten. Als er een vervelend karweitje viel op te knappen, zeiden ze; dat is iets voor Van Dalen. Hij zou een week vrij nemen omdat zijn vrouw een kind gekregen had, kwam ie even op het werk om beschuit met muisjes uit te delen en ja hoor, ze hebben nog kans gezien hem een of ander rotwerkje in zijn schoenen te schuiven! En hij heeft zich, zijn hele vrije week, een grote bek laten geven door zijn chef die regelmatig verkouden was, en dan lekker thuis kon blijven. Ze hebben hem zelfs overuren laten maken! Hij was altijd de sigaar. Ik nooit. Ze moesten vroeg opstaan om mij te belazeren! Behalve de vrouwen natuurlijk, die hebben me allemaal belazerd, behalve dan die ene... *(de kleedster loopt gejaagd over het toneel)*

Jose: Heb je Jeanny niet gezien, Simon? *(ze verdwijnt zonder het antwoord af te wachten)*

Simon: Ja, ik zal ze daar antwoord geven! Ik ben hier om te souffleren, en daarmee uit. *(hij komt met zijn vouwstoeltje tot bij het voetlicht om)*



*zijn verhaal te doen aan het publiek*) Ik fluister en vanuit mijn positie heb ik ze allemaal gezien en gekend, jawel. Soms dus te goed, andere keren minder en soms nauwelijks maar dat hangt van de mensen zelf af. Ach, zo gaat dat. Ik denk dat ik de enige volwassen man in het land ben die zijn inkomen bij elkaar fluistert. Zo kom je nog eens ergens, vooral in de coulissen... Daar gebeurt het. Het is als een treinreis door een stad. De trein rijdt meestal achter de huizen langs, en geeft zo een aardig beeld van de achterkant van het decor waar de mensen in leven. Punaises en paperclips... elastiekjes en nietjes. Daar hangt de wereld van aan elkaar... Ik begrijp dat wel. Waarom zou je de onderkant van een stoel schilderen als toch niemand ooit die onderkant ziet? Maar aan die onderkant herken je wel de mens... Vrouwen... die herken ik aan alle kanten... Herkenbaarheid en voorspelbaarheid... Voorspelbaarheid? Voorspelbaarheid!

### Scène 3

*Simon neemt zijn plaats in alsof hij weet dat iedereen komt. Karin, Miriam en Bep op. De teksten tussen aanhalingstekens zijn teksten van de personages uit de repetitie.*

Karin: Heb jij Willy al gezien?

Miriam: Hij zal nog wel komen... het is tenslotte maar een paar weken voor de première.

Bep: Wie heeft mijn tekst in de hoek van de kleedkamer gegooid?

Karin: Jij?

Miriam: Ik...?

Bep: Ik had wat meer van jullie verwacht.

Karin: Luister eens even, Bep, als jij niet weet waar jij je rotzooi laat slingeren...

Miriam: Wij hebben daar niet aan gezeten, wat zouden wij met die tekst van jou moeten?

Bep: Bekijk 't... *(Jeanny op)*

Jeanny: Is iedereen er... Ik mis Willy en waar is Rieky?

Miriam: Willy is nog nooit op tijd gekomen dus waarom zou hij dat vandaag wel doen?

Jeanny: Dat moet ie dan maar eens leren. En waar is Rieky?

Miriam: Lijnen!

Bep: Daar heb ik nou nooit last van...

Karin: Rieky schijnt een nieuw papje te hebben ontdekt, vol met mineralen, vitaminen... en zonder vetten en koolhydraten.

Miriam: Ze probeert het aantal onderkinnen terug te brengen tot vier!

Karin: Vier?

Miriam: Vier!

Karin: En ze had er maar drie... *(lachen)*

Jeanny: We hebben over twee weken voorstelling... lijnen... belachelijk. Je bent zoals je bent, dat moet je gebruiken.

Karin: Ze vond dat ze zolang na zat te schudden als ze ging zitten. *(bulderen, ondertussen komt Rieky op, ze veegt haar mond af met een servet)*

Rieky: Waren jullie al begonnen?

Jeanny: Je bent te laat... je hoort op tijd te zijn.

Rieky: Stel je niet zo aan zeg, ik hoef toch nog niet op.

Jeanny: Hoe kun je je nou concentreren als je met papjes, pilletjes en poedertjes bezig bent!

Bep: Zeg, gaan we onderhand beginnen, anders ga ik naar huis.

Jeanny: Iedereen op zijn plaats. Miriam, jij zit achter je bureau en je

sorteert de post...

Miriam: Hoe begint 't ook alweer?

Simon: ..."Post... iedere dag weer... post...."

Miriam: (*sorteert de post*) "Post... iedere dag weer... post" (*ze pakt een brief en opent deze. Ze leest de inhoud*) "...Hierbij nodigen wij u uit om voor twee jaar het management van ons hotel op u te nemen.... O God... ze gaat weg?"

Karin: (*op met een blad en een kopje*) "Je koffie..."

Miriam: Ik heb liever thee.... (*beide lachen*)

Jeanny: Dat is toch geen opkomst, Karin... Stel je verdomme niet zo aan, Miriam, of ben je je tekst weer eens kwijt?

Miriam: Ik ken mijn tekst... (*hervat het spel*)

Karin: "Een koffie, kijk eens.... post?"

Miriam: "Ja... kijk... het is verschrikkelijk, lees maar..." Lees nou, trut...

Jeanny: Miriam!

Karin: "Maar dat is verschrikkelijk..."

Jeanny: Dat is Miriam's tekst! Simon, blijf er in godsnaam bij, die meiden kennen hun tekst niet eens.

Karin: "...Mocht jij die post open maken?"

Miriam: "Ik heb hem per ongeluk open gemaakt, hoe moet ik dat nou vertellen..."

Willy: (*op*) Ben ik te laat...?

Jeanny: Schiet op... je moet op!

Willy: Is het weer zo ver?

Rieky: Tegen mij was ze ook al zo.

Willy: Waar zijn we?

Julëtte: Je komt kijken hoe het met de brief zit...

Willy: Simon?

Simon: "... wat staan jullie ..."

Willy: "... wat staan jullie daar te kletsen met elkaar? D'r zitten gasten in het restaurant."

Miriam: "In deze brief staat dat Mevrouw weg gaat... dat zou kunnen betekenen dat het hotel gesloten wordt en wij onze baan kwijt zijn..."

Willy: "...Heeft ze er zelf al iets van verteld?"

Karin: "Ze weet het nog niet eens..."

Willy: "Hebben jullie die brief..."

Rieky: (*komt te laat op*) "Wat is hier aan de hand?"

Jeanny: Te laat, Rieky, je bent te laat. Opnieuw op... Willy neem even je tekst terug.

Willy: "Hebben jullie die brief..."

Rieky: (*op*) "Wat is hier aan de hand?"

Miriam: "Ik ben de post aan het sorteren."

Rieky: "En jullie? Wat doen jullie hier?"

Karin: "...Ik kwam met de koffie..." of was het thee?

Jeanny: KOFFIE! Bep op!

Bep: Eh...?

Simon: "...oploop.."

Bep: "Wat is dat hier voor een oploop. Altijd als ik er even niet ben dan wordt er niet gewerkt."

Rieky: "Ik heb ze net al gevraagd wat er aan de hand was..."

Bep: "Kan ik mijn post krijgen?"

Miriam: "De post....?"

Karin: "De post...." *(op dat moment komen Jose en Tonny op)*

Tonny: Dat staat toch hartstikke leuk.... Jeanny, wat vind jij er van?

Jose: Ik geloof dat we storen... ik weet het wel zeker trouwens.

Jeanny: Jullie storen inderdaad... wat is er nu weer...

Jose: We wilden je even een nieuwe jurk laten zien...

Tonny: We vonden het een leuke kleur, die nieuwe stof en we wilde het even in het licht zien...

Jose: Het ziet er hartstikke goed uit zeg....

Tonny: Oh ja, d'r staat iemand achter die naar je vroeg...

Jeanny: Die nieuwe zeker.... stuur maar binnen.

Jose: Kan iedereen straks even komen passen?

Jeanny: Straks, we zijn nou aan het repeteren, dat zie je toch.

*(Tonny en Jose af)*

Bep: "Kan ik mijn post krijgen?"

Miriam: "De post....?"

Karin: "De post...." *(op dat moment komt Ien binnen gelopen. Het spel stopt)*

Jeanny: Wat komt u doen, mevrouw?

Ien: Herken je me niet meer... Jeanny?

Jeanny: Ien? Ben jij het, Ien?

Ien: Ja...

Jeanny: ... We houden even een korte pauze, ga eventueel de kleren passen bij Tonny en Jose. Ik ben hier even bezig....

Miriam: We mogen gaan....?

Jeanny: Je hebt toch niets aan je oren, wel? *(Karin, Miriam, Bep, Rieky en Willy af)*

## Scène 4

*Het licht verandert iets en kondigt een overgang aan naar een andere tijd.*

Jeanny: Na al die tijd...

len: Ja, het is lang geleden... twintig jaar?

Jeanny: Hoe gaat het nu....

len: Jij nog steeds bezig met je toneel.... nog steeds regisseren. *(ziet de tekst)* Leuk stuk?

Jeanny: Gaat wel... lastige spelers...

len: Nog steeds dus...

Jeanny: Dat was vroeger wel anders....

len: Vroeger? *(op dat moment verandert het licht verder. Jeanny en len gaan achterop het toneel staan en bekijken de volgende scène. len j. komt aan een tafel op het toneel zitten, op de plaats waar Miriam zat. Ze opent een brief en leest)*

Simon: De tijd, weet u nog. We hebben de tijd even teruggedraaid. Leuke meiden waren het toen nog, len en Jeanny. Ze waren overal voor in en ach, Jeanny was toen ook al een 'vrouwtje' dat maar wat graag een mannetje had. Dat is nog steeds zo. Maar zoals bij zovelen lopen dat soort geplande zaken der liefde nu eenmaal anders af dan men denkt. Jeanny en len waren goede vriendinnen. Samen op de toneelschool, samen bij een toneelgroep, samen, samen, samen. Alles deden ze samen. Helaas, de ambitie sloeg een wig tussen de twee hartsvriendinnen.

Jeanny j.: *(op)* Hoi len...

len j.: ...Jeanny

Jeanny j.: Ik heb er echt zin in... wat lees je daar?

len j.: Een brief, voor jou, ik heb hem per ongeluk open gemaakt...

Jeanny j.: O, dat geeft niets, laat eens zien?

len j.: Hier...

Jeanny j.: ...Nodigen u hiermee uit om een kontrakt te tekenen voor twee jaar als regisseur voor ons gezelschap... Geweldig!

len j.: Ja...

Jeanny j.: len, ze willen mij als regisseur, dat lijkt me echt te gek gewoon... *(len j stil)* Zou je me niet eens feliciteren?

len j.: Gefeliciteerd...

Jeanny j.: Dank je... je klinkt niet erg enthousiast

len j.: Ver weg...

Jeanny j.: Wat zeg je?

len j.: Ver weg, het is ver weg. Ik zal je wel niet zo vaak meer zien...

Jeanny j.: Natuurlijk wel. Als ik even vrij ben dan kom ik bij je langs...

len j.: We kunnen elkaar niet iedere dag meer zien...

Jeanny j.: Wat had je dan gedacht. Dit is toch geweldig voor mij... Je doet net of je het niet leuk vindt...

len j.: Nee... leuk voor je... regisseren, lijkt mij ook leuk.

Jeanny j.: Ben je jaloers..? Ja... ik zie het, je bent jaloers.... dat moet je niet zijn.

len j.: Je gaat weg, we zijn twee vriendinnen. Ik vertel je altijd alles, je weet alles van mij. Waarom heb ik je dat allemaal verteld....

Jeanny j.: We zijn vriendinnen en we blijven vriendinnen.

len j.: Heb ik je al die dingen voor niets verteld...

Jeanny j.: Kop op, je weet toch dat ik je beste vriendin blijf... dat weet je toch!

len j.: Vriendinnen... *(gaat af, Jeanny j. er achteraan)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**